

Veridicus

Pater Kajetan

Roman po ustnih, pisanih in tiskanih virih

58 «Mogoče, a ni verjetno. P. Danijel se sploh ne spominja nanjo. V samostanu je ne pozna nihče.»

«Pa je baje p. Danijel celo k nji zahajal v šolo!»
 «Tudi to je laž. Govoril sem s šolsko postrežnico. Nikoli ni videla nobenega redovnika v šoli. Učiteljica se je klatila po polju in gozdovih... lahkomišelnost deklet, ki se je zmerom smejala in prepevalo. Včasih je prišla prav pozno ponoči domov. Kdo ve, v kakšni družbi je bila! Zadnji mesec šele je postala otožna in je včasih jokala. In govorila je o smrti. Čisto pripravljala se je na smrt. In kar nič žalostna. Celó cinično se je smejala pri tem.»

«A p. Danijel je imel že parkrat opraviti z ženskami... discipliniran je bil... šele nedavno suspendiran...» je opomnil provincijal in opat.

«P. Danijel je včasih resnično zelo posvetnih navad,» je priznal prior. «Bil je pač mnogo po svetu... A ženskar ni. Le kadar preveč pije, izgubi razsodnost.»

«A dekliška šola? Grda reč! Zato so ga vendar poslali v naš samostan!»

«Cenče, pretiravanje! Iz mušice so cerkveni sovražniki napihnili vola... Dvoje, troje najmarljivejših šolaric je pater Danijel nerodno ali naivno protežiral. Iz zavisti in ljubosumnosti so si tovarišice izmislile nesramnosti. Po šolah nekaj navadnega. Zastrasene in terorizirane tri deklice so spočetka v svoji zbežanosti potrdile vse, kar se je od njih zahtevalo. Roditelji so seveda zagnali krik, dvignil se je ostuden škandal... Naposled pa so deklice preklicale vse, prosile patra Danijela odpuščanja in tudi roditelji so mu dali popolno zadoščenje... Le da se spravi neprijetna afera temeljito s sveta in se p. Danijela zaradi nerodnega vedenja vendarle kaznuje, je bil prestavljen v naš samostan.»

«In njegovo zadnje pohujšljivo nastopanje v neki krčmi?»

«V krčmo ga je zapeljal neki veseljaški študent,» je razlagal prior. «Nevajen vina in ker ga je izpil čašo preveč, ni p. Danijel vedel več, kaj počne. Čisto brez razsodnosti si je domišljjal, da mora v svojo postelj... Nekaj liberalnih hujskačev je zlorabilo njegovo nesrečo in ves dogodek popisalo z zlobno tendenco. P. Danijel mi je priznal vse, se kesal in sprejel pokorno naloženo kazen. Od tedaj se vede in živi vzorno v vsakem oziru.»

«Vi torej verjamete, da so Golobovi očitki krivični? — Ne prenažite se! Zasedujte reč dalje!» je poudarjal opat.

«Razume se. Zasedoval in zasliševal bom dalje... Povrnosti in popustljivosti se meni doslej pač ni moglo očitati,» je odgovoril prior pikirano.

«Ne očitam. Le svarim!» je naglasil opat. «Z afero se bo bržčas pečalo orožništvo in sodišče... škandal zaide brez dvoma v liberalne novine. Zato mora samostansko vodstvo postopati s skrajno strogostjo.»

«To se zgodi. Z neusmiljeno strogostjo!» je govoril prior. «Prosim celo, da se me v tej strogosti podpira in z neumestno dobrotnostjo ne ovira!»

«To pot mi tega ne boste mogli očitati!» je dejal opat rezko. «Ne drznem se očitati... samo prositi si dovoljujem,» se je umaknil prior. «Proti p. Kajetanu bi bil pač moral ostreje nastopiti. Pokoril sem se le vaši želji — zdaj vidimo posledice. Utekel je ponoči v Ljubljano k svojemu očetu, dasi je imel hišni zapor in dasi sem mu prošnjo trikrat z vso resnostjo odklonil.»

«Kadar se vrne, ne bom ugovarjal niti najhujši kazni, dasi mi ga je žal. P. Kajetan je sposobnejši kakor marsikdo; ustvarjen je, da postane ponos našega reda, izvrsten govornik, jasen mislec, fin muzik, nežen človek...»

«Preveč nežen!» je ugovarjal prior. «Bojim se, da se je ženski hudič polastil njegove duše... a ni ga močnejšega hudiča od ženskega! Treba bo nastopiti brezobzirno. Začetek je že storjen...»

«Kaj ste ukrenili?» se je ustrašil opat. «Bil sem že v tisti vili.»

«Pri Grčarju?»

«Ne. Pri posestniku vile. Trgovcu. Včeraj se je pripeljal z obitelji.»

«In kaj ste govorili z njim?»

«Povedal sem mu ves škandal in ga prosil, naj tisti ženski, tisti bivši Kajetanovi kuharici ne dovoli več stanovati v vili.»

«In ste to dosegli?»

«Dosegel!» je dejal prior. «Trgovec je naš človek in njegova gospa je vzorno verna žena... Obljubil mi je, da sporoči še danes gospej Glowacki, naj odslovi nemudoma agenta Grčarja z ženo, dekle in gospodinjno, ker je dal v najem stanovanje v svoji vili le njej, Glowacki, ne pa celi tropi tujih oseb. Ako Glowacki ni prav, naj gre še ona!»

«Izvrstno! Tako se skušnjave iznebimo,» se je radoval opat. «Bil sem pa tudi pri županu v Logu, ki je takisto naš človek,» je pripovedoval prior.

«Čemu še pri županu?»

«Poučil sem tudi njega. Ako bi se Glowacka in Grčar gospodarju najmanje upirala, naj odredi županski urad, da se vsa družba iz občine izžene kot nadležna, javnemu redu nevarna in tista kuharica še posebej kot nenravna, javno pohujšanje vzbujajoča vlačuga.»

«Pa je to mogoče?»

«Župan Kimovec, najzanesljivejši katoliški možakar, stopi takoj jutri v vilo in uredi z gospodarjem vse, da se prvo nadstropje zanesljivo izprazni v par dneh!» je zagotavljal prior. «Dobro, dobro! Samo vse po zakonu in brez hrupa!»

Prior se je dvignil, se poklonil in odhajal. Med vrati pa je srečal p. Hijacinta, ki je raznašal pošto. Prinesel je pisma p. provincijalu in ker je videl pred seboj tudi p. priorja, je izročil pisma takoj tudi njemu.

«Morda opraviva še obenem današnjo pošto?» je povabil opat znova priorja, šel k pisalni mizi in odpiral pisma. «Izvolite!» je ponudil lesen nož priorju, ki je torej tudi prerezal ovitke svojih pisem.

In patra sta sedla in čitala. Naenkrat sta obenem vzkliknila: «Apostat! Apostat!»

Razburjena sta se dvignila, zastrmela najprej drug drugemu v obličje, potem drug drugemu v pismo ter vzkliknila ponovno: «Tudi vam sporoča isto! Celó z istimi besedami! O, apostat! Apostat!»

Provincijal se je grabil za glavo in kakor brezumen begal po sobani. Prior pa se je zgrudil v fotelj ter ječal:

«Teja je sposoben? Izobčil se je sam? — Prelomil je svojo prisego čistosti in pokorščine — izdajalec je! — Moj Bog, gospod opat, — človek, ki nima ne vesti, ne časti, je sposoben vsega, in jaz se bojim... jaz se bojim... ah! —»

Vsem, ki hočejo dobro kavo piti, priporočamo izvrstno našo pravo domačo 1848-a Kolinsko oikorijo.

TRGOVINA
 s specerijskim blagom, na jako prometni cesti v Ljubljani, se radi boleznij ugodno prodaja. Ponudbe se prosijo pod „Ugodna prilika 60.000“ na upravo „Jutra“.

KOSTANJEV LES
 vsako množino kupim. Plačam najvišje dnevne cene. Ponudite naravnost tvrdki
RUDOLF ZORE & KOMP.
 Ljubljana, Gledališka ulica 7/II. 5287/a

Za večjo strojno opekarno v Celju se išče spreten vodja opekarne (mojster) z lastno delavsko partijo za leto 1925.
 Ponudbe naj se pošljejo na gospo: OLGO JESENKO v CELJU. — Celjska opekarna E. Unger-Ullmann. 5289/a

Žlahtna vina
 zbrana, na vagone, eksportira po zmernih cenah
vinarna Ciglar i drug 5103/a
 Centralni biro: Zagreb, Samostanska ulica 8.

Novozidana enonadstropna vogalna hiša
 na prometnem kraju v LJUTO MERU, pripravna za trgovino ali obrt, se po ugodni ceni prodaja. Ponudbe na stavbenika Jandla v Ljutomeru.

Ažurira in entla
 volno v vseh barvah 1903/a
Toni Jager-Černe
 Ljubljana, Dvorni trg št. 1.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

+

Potrjim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš preblagi, najboljši soprog, oče, ozir. brat, svak, stric itd., gospod

Joško Rajh

veleposestnik, starosta ljutomerskega Sokola, član okrajnega zastopa, odbornik konjerejskega društva za mari-borsko oblast, načelnik zadruga za rejo žrebet itd., itd. danes ob pol 23. uri v 50. letu svoje starosti nenadoma preminul. Pogreb se vrši v torek, dne 14. oktobra ob 11. uri od župnijske cerkve v Ljutomeru. Dragega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin! Mota-Ljutomer, dne 11. oktobra 1924.

Katinka Rajh, soproga; Milan, Marta, Boris, Mirko, Dušan, Katika in Nadica, otroci; Marija Rajh, mati; Mloka Brumen, Tonika Kovačič, Julika Plepelec, Katika Petovar, major Mirko Rajh, bratje in sestre; Frano Brumen, Frano Kovačič, Lovro Petovar, Anton Plepelec in Mimica Rajh, vsaki ter ostali sorodniki.

+

Sokolsko društvo v Ljutomeru naznanja tužno vest, da je njegov dolgoletni velezaslužni starosta in soustanovitelj, brat

Joško Rajh

veleposestnik na Moti itd. v soboto dne 11. oktobra 1924. preminul. Naj v miru počiva!

ODBOR.

5291/a

+

Kolo jahača i vozača v Ljutomeru naznanja tužno vest, da je njegov velezaslužni član, gospod

Joško Rajh

z Mote pri Ljutomeru v soboto dne 11. oktobra 1924. preminul. Ohranimo mu časten spomin!

Stop, tč. tajnik.

5286/a

+

Lovsko društvo „Cven“ javlja tužno vest, da je njegov priljubljeni načelnik, gospod

Joško Rajh

z Mote pri Ljutomeru v soboto dne 11. oktobra 1924. preminul. Dragemu tovarišu trajen spomin!

Stop, tč. tajnik.

5286/a